

عنوان مقاله:

کاوشی فقهی در دیه ایراد جرح بر نرمه گوش با رویکردی انتقادی به قانون مجازات اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 14، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

روح الله اکرمی - Assistant Professor at University of Qom, Qom, Iran

خلاصه مقاله:

از نظر بسیاری از فقهای امامیه ایراد جرح بر نرمه گوش، چنانچه به سوراخ شدن یا شکاف و پارگی آن منجر شود، دیه مقدر دارد، که البته میان ایشان در مقدار آن اختلاف نظر وجود دارد. عده ای به یک ششم دیه کامل و برخی به یک هجدهم دیه کامل قائل هستند. در نوشتار حاضر، با روشی تحلیلی - توصیفی از طریق تتبع در ادله موجود به این نتیجه رهنمون شدیم که مستند تقدیر دیه در جنایت مورد بحث، برخی روایات و نیز اجماع است که بررسی آنها نشان می دهد هیچ کدام قابلیت اثبات مقدر بودن دیه چنین جراحی را ندارند، و از این رو باید همسو با برخی از معاصران به ارش نظر داد. قانونگذار مجازات اسلامی در سال ۱۳۹۲، طی ماده (۶۰۱) به شکلی ناقص صرفاً پاره کردن نرمه گوش را مورد توجه قرار داده و طی اقدام تامل برانگیزی برای آن یک نهم دیه کامل تعیین کرد، حکمی که هیچ پشتوانه فقهی ندارد.

کلمات کلیدی:

Earlobe, Blood Money for Injuring Ear, Non-Ordained Blood Money, Penal Jurisprudence, Islamic Penal Code

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1520610>

